

Miért vetette alá magát Jézus a keresztelés szertartásának, amikor nem is volt rá szüksége?

Jézus megkeresztelkedését a négy Evangélium csaknem azonos

Szerző: Szerk. (2021-03-13)

1 / 8 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/miert-vetette-ala-magat-jezus-a-kereszteles-szertartasanak-amikor-nem-is-volt-ra-szuksege/> internetes címről származik. A cikket 2021-05-18 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

megfogalmazásban mondja el. Ez az egybehangzóság az elbeszélésnek nagymértékű hitelességet szolgáltat, ami azért is lényeges, mert az apostolok számára eleve nagy gondot kellett volna okozzon az a gondolat, hogy Jézus, Isten Fia, aki maga is Isten, Jézus, aki természeténél fogva szent, Jézus, aki nem ismert bűnt, alá akarta vetni magát a keresztségnek.

Valóban, a keresztség elsődleges célja, hogy az eredeti bűntől megváltsa azt, aki elnyeri, és biztosítsa számára azt, hogy az Atyaisten a Szentlélekben gyermekeként fogadja el őt. Jézus pedig nem bűnös, ő már Isten Fia, természeténél fogva, tehát nincsen szüksége a keresztségre, még kevésbé unokatestvére, Keresztelő Szent János kezéből.

Keresztség semmiért?

Mindez zavarba kellett volna ejtse az apostolokat ebben a történetben, mégis mindannyian gond nélkül beszámolnak róla (vö. Mk 1, 7-11).

Ezt hirdette: „Aki utánam jön, hatalmasabb nálam. Arra sem vagyok méltó, hogy lehajoljak és megoldjam saruszíját. Én vízzel keresztellek titeket, ő majd Szentlélekkel keresztel benneteket.” Azokban a napokban történt, hogy eljött Jézus a galileai Názáretből, és megkereszteltette magát Jánossal a Jordánban. Amikor feljött a vízből, látta, hogy megnyílik az ég, és a Lélek galamb alakjában

---

Szerző: Szerk. (2021-03-13)

2 / 8 oldal | © Katolikus.ma

leszáll rá. Szózat is hallatszott az égből: „Te vagy az én szeretett Fiam, benned telik kedvem.”

Péter tagadása vagy egynémely más beszámoló esetében más a helyzet, ott az elbeszélésnél az apostolok nem voltak éppen a helyzet magaslatán. Maga a tény, hogy az Evangéliumok beszámolnak Jézus megkereszteléséről, noha igen könnyű lett volna szemérmesen elhallgatniuk, megadja ennek az elbeszélésnek a vitathatatlan hitelesség pecsétjét. Teljességgel bizonyos tehát, hogy Jézus alávetette magát Keresztelő Szent János megkeresztelésének.

Amennyire tudni lehet, a Keresztelő Szent János által végzett keresztelés egy tisztulási szertartás volt, ami megtérést követelt meg, az eljövendő Isten Országának ígéretében. Sokkal alacsonyabb rendű volt tehát, mint a keresztény keresztelés, mely a bűnök eltörlésével és az isteni életbe való belépéssel jár, a fiúvá fogadás kegyelme által. Ezzel együtt Jézusnak nem volt mitől megtisztulnia és megtérnie. A lényeg tehát nem annyira az, hogy milyen hatással volt Keresztelő Szent János keresztelése Jézusra. Semmi nem tehetett Jézust többé és jobbá, mint ami már volt mindig is, örökkévalóságában. Megtestesülése semmiben sem csökkentette ezt az isteni tökéletességét. Miért akarta hát Jézus elnyerni ezt a keresztséget, ami nem adott neki semmit?

Szerző: Szerk. (2021-03-13)

3 / 8 oldal | © Katolikus.ma

Az emberekért

Azt kell-e hát gondolnunk, hogy Jézus volt az isteni szózat kinyilatkoztatásának első kedvezményezettje, amikor meghasadt az ég, és a Szentlélek galamb képében leszállt rá és ezt lehetett hallani: „Ez az én szeretett Fiam, akiben kedvem telik”? (Mt, 3-17). Egyes eretnekek így hitték: Jézus csak ember volt, akit Isten a keresztelesekor fogadott Fiává. Ennek a látványos szertartásnak következtében vált Jézus istenné, vagy akkor tudatosította, hogy Isten.

De hát Jézus Isten volt az örökkévalóságban, és nem kellett megtudnia, hogy az. Elég csupán elképzelni a jelenetet ahhoz, hogy annak nevetséges voltát észleljük. „Nahát, Isten vagyok! Hihetetlen!” Ha az események tényleg így zajlottak volna le, Jézus komolyan megzavarodott volna, mielőtt még beszállították volna a pszichiátriai intézetbe...

Ha összességében nézzük ezt az eseményt, Jézus nem nyert vele semmit. Semmi hasznot nem húzott belőle. Ez a megállapítás egyébként az Evangélium legtöbb elbeszélésére is igaz: Jézus ténylegesen megélt az emberi életet, amit magára vállalt, nem csak tettette, de mindazt, amit elvállalt, amit megélt, azt mind csak miértünk tette. Földi zarándokútja során Jézus teljesen és mindenkor miérettünk volt. Jézus egész emberi életének egyetlen célja van: minket tanítani,

---

Szerző: Szerk. (2021-03-13)

4 / 8 oldal | © Katolikus.ma

megmenteni, megmutatni nekünk szeretetét. Tehát miérettünk részesül a keresztségben és miérettünk történik megjelölése, mint Isten Fia.

Alázatosságának bemutatása

Egyébként, még ha Márk (1, 7-11) vagy Lukács (3, 16) alapján azt is lehetne képzelni, hogy az egész jelenet Jézus belső tapasztalása, nem egyéb, mint egy prófétai ködkép, látomás, az a mód, ahogyan Máté (3, 11) beszámol a jelenetről, kizárja ezt a feltevést, és úgy tűnik, az égi hang inkább az esemény nézőinek szól, nem is annyira Jézusnak magának. Jánosnál (Jn, 1, 32) Keresztelő János, az unokatestvér ünnepélyesen tanúsítja, hogy nemcsak megkeresztelte Jézust, hanem látta is a Szentlelket galamb alakjában leszállni, és hallotta az Atya hangját. Ez azt jelenti, hogy Isten tervében az egész jelenet legalábbis Keresztelő Jánosnak volt szánva. Kellett, hogy Keresztelő János mindezt lássa és hallja, hogy felismerhesse Jézust, mint Messiást, mint Isten Fiát. Kellett, hogy mindezt lássa és hallja, hogy tanúsíthassa a világ számára. Őáltala látjuk megnyílni az eget és leszállni a galambot, általa halljuk az Atya hangját, ahogy kinyilatkoztatja: "Ez az én szeretett Fiam, akiben kedvem telik". Keresztelő János által részt veszünk Jézus trónra emelésén. A keresztelekor kerül kinyilatkoztatásra Jézus Istensége, Messiási volta, Király volta.

Szerző: Szerk. (2021-03-13)

5 / 8 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/miert-vetette-ala-magat-jezus-a-kereszteles-szertartasanak-amikor-nem-is-volt-ra-szuksege/> internetes címről származik. A cikket 2021-05-18 dátummal egy médiamissziós lelkiületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

A keresztelés nemcsak Jézus dicsőségének felmagasztalása, hanem egyben alázatosságának is a bemutatása. Jézus aláveti magát a keresztség szertartásának, amire nincsen szüksége. Unokatestvére kereszteli meg, távol a tömegektől. A világ legalacsonyabban folyó folyójába merítik alá, a tengerszint alatti Jordánba, jelképeként mindannak, amit elvállal, midőn emberi alakot vesz fel és magára veszi bűneinket: Ő, aki mindenek felett áll azt választja, hogy mindennél alacsonyabban legyen, hogy közülünk is a legkisebbek mellett állhasson. A Mester úgy jelenik meg, mint szolgánk.

A Szentháromság bensőségességében

Jézus megkeresztelése nemcsak személyes identitásának kinyilatkoztatása. Megmerülve a Jordán vizében, Jézus megmerít minket a Szentháromság bensőségességében. Az Atya hangja hallatszik, hogy kinyilvánítsa Őt szeretett Fiának, a Szentlélek galambja leszáll rá. Az ég egy pillanatra megnyílik, hogy kinyilatkoztassa nekünk, hogy bár egyedül az Ige testesült meg, akkor is az egész Szentháromság, az Atya, a Fiú és a Szentlélek egyszerre működik Krisztus földi életének minden pillanatában és az örökkévalóságban. Az egyetlen Isten kinyilatkoztatta magát, mint a három személy szeretetben való közösségét.

Krisztológiai kinyilatkoztatás, a Szentháromság megnyilatkozása, Jézus

---

Szerző: Szerk. (2021-03-13)

6 / 8 oldal | © Katolikus.ma

megkeresztelkedése - már eddig is sokféle jelentést hordoz. De ha csak ennyi lenne, a kinyilatkoztatás még mindig rajtunk kívül álló lenne. Csak annyiban érint bennünket, amennyiben minden más, ami Istennel kapcsolatos. Ugyanakkor még nem kötelez el bennünket személy szerint. Pedig Jézus keresztelése igenis érint minket, mert Jézus nemcsak azért merítkezett meg a keresztség vizében, hogy ő maga megszentelődjék, hanem hogy megszentelje a vizet, amely a mi keresztségünkre is szolgál. Jézus megteremti a keresztség szentségét ezen a napon, ezzel a szerény jellel, ami a vízben történő megmerítkezés, egy ige kíséretében. Később, éppen a Mennybemenetel előtt, a tanítványokhoz intézett utolsó ajánlása így szól: Menjetek tehát, tegyétek tanítványommá mind a népeket! Kereszteljétek meg őket az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevében.” (Mt 28, 19)

Minden megkeresztelt ember így lesz az Atya szeretett gyermeke, nem természete által, mint Krisztus, hanem általa, hogy az Atya befogadja, elfogadja őt. A keresztség minden keresztény számára az újraszületést adja. Új teremtményekké válunk, hogy Krisztus szellemében éljünk, mielőtt a Mennybe megyünk az Atyához. A Szentlélek életünk minden pillanatában velünk van, hogy egyesítsen bennünket Jézussal és az Atyához vezessen.

Írta: Jean-Thomas de Beauregard atya, OP

Fordította: Dr. Seidl Ambrusné

Szerző: Szerk. (2021-03-13)

7 / 8 oldal | © Katolikus.ma

Forrás: Aleteia

Katolikus.ma

Szerző: Szerk. (2021-03-13)

8 / 8 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/miert-vetette-ala-magat-jezus-a-kereszteles-szertartasanak-amikor-nem-is-volt-ra-szuksege/> internetes címről származik. A cikket 2021-05-18 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!